

॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ लोहाष्ठीलालोहमयीगंडिकातद्वत् संहताकठिना ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ अवदधेधृतवती ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥

ततःकालेनसागर्भधृतराष्ट्रादथाग्रहीत् ॥ संवत्सरद्वयंतंतुगांधारीगर्भमाहितं ॥ ९ ॥ अप्रजाधारयामासततस्तांदुःखमाविशत् ॥ श्रुत्वाकुंतीसुतंजातंबाला
र्कसमतेजसं ॥ १० ॥ उदरस्यात्मनःस्थैर्यमुपलभ्यान्वचितयत् ॥ अज्ञातंधृतराष्ट्रस्ययत्नेनमहताततः ॥ ११ ॥ सोदरंघातयामासगांधारीदुःखमूर्च्छिता ॥
ततो जज्ञे मांसपेशीलोहाष्ठीलेवसंहता ॥ १२ ॥ द्विवर्षसंभृताकुक्षौतामुत्सृष्टुं प्रचक्रमे ॥ अथद्वैपायनो ज्ञात्वा त्वरितः समुपागमत् ॥ १३ ॥ तां समांसमयीं पेशीं
ददर्शजपतांवरः ॥ ततो ब्रवीत्सौबलेयीं किमिदं ते चिकीर्षितं ॥ १४ ॥ सा चात्मनो मतं सत्यं शशंस परमर्षये ॥ गांधार्युवाच ज्येष्ठकुंती सुतं जातं श्रुत्वा
रविसमप्रभं ॥ १५ ॥ दुःखेन परमेणेदमुदरं घातितं मया ॥ शतं च किल पुत्राणां वितीर्णमेत्वयापुरा ॥ १६ ॥ इयंच मे मांसपेशी जाता पुत्रशताय वै ॥ व्या
स उवाच एवमेतत्सौबलेयिनैतज्जात्व न्यथा भवेत् ॥ १७ ॥ वितथं नोक्तपूर्वमेस्वैरेष्वपि कुतोऽन्यथा ॥ धृतपूर्णकुंडशतं क्षिप्रमेव विधीयतां ॥ १८ ॥ सुगु
प्तेषु च देशेषु रक्षा चैव विधीयतां ॥ शीताभिरद्विरष्ठीलामिमां च परिषिंचय ॥ १९ ॥ वैशंपायन उवाच सा सिच्यमाना त्वष्ठीला बभूव शतधा तदा ॥ अंगुष्ठ
पर्वमात्राणां गर्भाणां पृथगेव तु ॥ २० ॥ एकाधिकशतं पूर्णं यथा योगं विशांपते ॥ मांसपेश्यास्तदाराज नूक्रमशः कालपर्ययात् ॥ २१ ॥ ततस्तां स्तेषु कुंडेषु
गर्भानवदधे तदा ॥ स्वनुगुप्तेषु देशेषु रक्षां वै व्यदधात्ततः ॥ २२ ॥ शशंस चैव भगवान्कालेनैतावता पुनः ॥ उद्घाटनीयान्येतानि कुंडानीति च सौबली ॥ २३ ॥
इत्युक्त्वा भगवान्व्यासस्तथा प्रतिनिधाय च ॥ जगाम तपसेधीमान् हिमवंतं शिलोच्चयं ॥ २४ ॥ जज्ञे क्रमेण चैतेन तेषां दुर्योधनो नृपः ॥ जन्मतस्तु प्रमाणेन ज्ये
ष्ठो राजायुधिष्ठिरः ॥ २५ ॥ तदा ख्यातं तु भीष्माय विदुराय च धीमते ॥ यस्मिन्नहनि दुर्धर्षो जज्ञे दुर्योधनस्तदा ॥ २६ ॥ तस्मिन्नेव महाबाहुर्जज्ञे भीमोऽपि वीर्य
वान् ॥ स जातमात्र एवाथ धृतराष्ट्रसुतो नृप ॥ २७ ॥ रासभाराव सदृशं रुरावचननाद च ॥ तं स्वराः प्रत्यभाषंत गृध्रगोमायुवायसाः ॥ २८ ॥ वाताश्च प्रववु
श्चापि दिग्दाहश्चाभवत्तदा ॥ ततस्तु भीतवद्राजा धृतराष्ट्रो ब्रवीदिदं ॥ २९ ॥ समानीय बहून्विप्रान् भीष्मं विदुरमेव च ॥ अन्यांश्च सुहृदो राजन्कुरुन्सर्वांस्तथै
व च ॥ ३० ॥ युधिष्ठिरो राजपुत्रो ज्येष्ठो नः कुलवर्धनः ॥ प्राप्तः स्वगुणतो राज्यं न तस्मिन्वाच्यमस्ति नः ॥ ३१ ॥

॥ २६ ॥ २७ ॥ रुरावचननादव्यक्तमव्यक्तं च शब्दं स्वरसदृशमेवाकरोत् ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥